

DUBEN 2020

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Rok **800.** VÝROČÍ NAROZENÍ SVATÉ ZDISLAVY
patronky rodin

1220 - 2020

BAZILIKA SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY
JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ

PROGRAM POUTÍ 2020

**1. 5. pátek – Zahájení poutní sezóny
– pouť rodin ke svatě Zdislavě**

Uvítání poutníků z Křižanova a hostů z Německa

10:00 Mše svatá v bazilice – biskup Mons. Josef Nuzík

14:00 Historický průvod z náměstí na Lemberk
s žehnáním Zdislavina pramene

**21. 5. čtvrtek – 25. výročí kanonizace
svatě Zdislavy**

18:00 Mše svatá ke cti sv. Zdislavy
– Mons. Martin Davídek

23. 5. sobota - Jáhenské svěcení

10:00 Mše svatá v bazilice – biskup Mons. Jan Baxant

29. 5. pátek

– Slavnostní koncert v bazilice v 19:30

30. 5. sobota

– Hlavní pouť ke svatě Zdislavě

07:00 Mše svatá u oltáře svatě Zdislavy

09:00 Mše svatá diecézní - biskup Mons. Jan Baxant

11:00 Mše svatá za rodiny – Dominik kardinál Duka OP

12:30 Vernisáž výstavy 5. ročníku soutěže „V srdci pani
Zdislavy“

14:00 Mše svatá dominikánské rodiny

15:00 Nešpory před Nejsvětější Svátostí

31. 5. neděle – Letnice

10:00 Slavnost seslání Ducha Svatého v bazilice

18:00 Svatodušní poutní Mše sv. v zámecké kapli
na Lemberku – Mons. Karel Havelka

13. 6. sobota – Pouť mládeže a Malevil Cup

Mezinárodní cyklomaraton v rámci Zdislavského jubilea

17:00 Poutní Mše svatá mladých – P. Kliment Mikulka OP

5. až 12. 7.

– Letní misie ve Stráži pod Ralskem

E-mail: farnost.jablonne@dltm.cz

www.zdislava.cz

Tel.: 602 858 800

Obsah

S. M. Kateřina Foltová OP: Úvodní slovo | **2**

Fr. Gerard Francisco P. Timoner III, OP: Bůh je nám stále nablízku
List magistra řádu k aktuální situaci koronavirové pandemie | **3**

Zprávy z dominikánské rodiny | **5**

Kdo můžeš pochopit, pochop...
Obláčka sestry Justiny | **6**

Ze Znojma do Uherského Brodu | **7**

Pouť dominikánské mládeže ke sv. Zdislavě | **9**

Setkání „bílých hlav“ v Bojkovicích | **10**

David Albert Seifert:

Ze života Sdružení kněží a jáhnů svatého Dominika | **11**

Ze života místních laických sdružení | **13**

Z nabídky nakladatelství Krystal OP | **14**

Příloha: Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace
duben a květen 2020 | **I–IV**

Milí bratři a sestry, celá dominikánská rodino,

*Stále znovu a znovu
vkládejme svůj život
do Božích rukou.
Tak budeme růst
v důvěře v něho,
v pokorném postoji,
že on je Pánem
celého našeho
života.*

je postní doba a připravujeme se na Velikonoce.

Zamýšlíme se nad tím, co bychom měli změnit, čeho bychom se měli vyvarovat, co vylepšit, čím se zabývat. Možná si řekneme, že s omezením jídla to asi vůbec letos ani zkoušet nebudeme a že bude lepší, když budeme shovívavější k chybám druhých, ať už doma, nebo ve škole, v práci.

Nevím, jakou máte zkušenost vy, ale stává se, že na konci postní doby zjišťujeme, že se vůbec nic nepohnulo k lepšímu. A ono je to možná pro nás lepší, než kdybychom byli pyšní na to, jak jsme na tom duchovně dobře. Byli bychom pyšnější než dříve. A to vůbec není dobře.

Pán Bůh je našťastí stále s námi. Provází nás stále, je nám nablízku, ať už si to uvědomujeme, nebo ne. Je s námi, i když si myslíme, že nás opustil. Pán Bůh je nekonečně milosrdný, dává nám stále šanci, i když my sami už v to ani nedoufáme. Co ale dělat s naší malou vírou? Je z toho cesta ven?

Ano, a to určitě! Pán Bůh je milující. Řekněme mu, jak jsme na tom, pravdivě a bez přikrašlování. A svěřme mu svůj život. Odevzdejme se zcela do jeho rukou a odevzdejme mu i situace, které chceme sami vyřešit. A stále znovu a znovu vkládejme svůj život do jeho rukou a tím budeme růst v důvěře v něho, v pokorném postoji, že on je Pánem celého našeho života.

Náš vztah s Bohem začíná křtem. Tak se můžeme těšit na velikonoční vigílii, kdy budeme obnovovat křestní sliby: zříkat se ducha zla, všeho,

co působí, čím se pyšní, a vyznávat víru v Boha, Otce, v Ježíše Krista, v Du-
cha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů,
vzkříšení mrtvých a život věčný. Jsme stvořeni pro věčný život. Modleme
se za sebe navzájem, abychom se radovali z nesmírné Boží lásky, která se
projevuje i v našich životech.

S. M. Kateřina Foltová OP

Bůh je nám stále nablízku

List magistra řádu k aktuální situaci koronavirové pandemie

*Hospodin je světlo mé a moje spása, koho
bych se bál? Hospodin je záštita mého života,
z koho bych měl strach? On mě ve zlý den
schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši
svého stanu, na skálu mě zvedne.
(Žl 27, 1.5)*

Draží bratři a sestry dominikánské rodiny,
jak víte, po Číně vážně trpí kvůli COVID-19 Itálie. Někteří členové domini-
kánské rodiny na severu země se nakazili tímto virem. Pokračujme v mod-
litbě za všechny nemocné, za ty, kdo se o ně starají, za ty, kdo se snaží co
nejlépe najít způsoby, jak překonat pandemii a její nepříznivé účinky.

Společně s bratry a sestrami zde v Santa Sabině si přeji nabídnout slova
solidarity jako gesto naší vzájemné blízkosti v tomto okamžiku, kdy společně
dobro vyžaduje „sociální odstup“. Naším posláním je budovat *společenství*,
a přesto se v této době krize uchylujeme k *izolaci*. Paradoxní, jak se může
zdát: udržování vzdálenosti od sebe znamená, že se o sebe skutečně stará-
me, protože chceme zastavit přenos nového koronaviru, který si vyžádal ži-
voty mnoha lidí a ohrozil životy a živobytí nespočetných lidí po celém světě.
Držíme se dál, ne proto, že vidíme našeho bratra nebo sestru jako potenciál-
ního virového nositele, nebo protože se bojíme, že onemocníme; ale proto,
že **chceme pomoci přerušit řetězec přenosu viru**. Když bude systém
zdravotní péče přetížen, jak se to stalo na severu Itálie, budou naši posky-
tovatelé zdravotní péče nuceni dělat složitá etická rozhodnutí typu: měl by

pacient, který je mladší, a proto s delší délkou života, mít přednost před tím, kdo je starší? Doufáme a modlíme se, abychom tomu zabránili kdekoli tím, že uděláme vše pro omezení dalšího přenosu nákazy. Tady v Itálii, stejně jako v jiných zemích, je pro nás bolestivé neslativ Eucharistii, *svátost společenství*, v době, kdy to lidé nejvíce potřebují kvůli *izolaci*. A přesto musíme toto utrpení snášet v duchu lidské solidarity a společenství, protože „pokud trpí jedna část těla, trpí s ním všechny části“ (1 Kor 12, 26).

V této době karantény „*u quadragesimě*“ jsme pozváni k zastavení se a přemýšlení o Boží blízkosti k nám. Když je veřejné uctívání pozastaveno pro blaho věřících, velmi si uvědomujeme důležitost *duchovního společenství* (ACG Biên Hoa 2019, 135–138). Na těchto místech je to, jako by lidé prožívali prodlouženou „Bílou sobotu“, kdy se církev „zdržuje oslavy eucharistie“, medituje o utrpení Páně a čeká na jeho vzkříšení (*Paschale Solemnitatis*, 73–75). Zakoušíme tak svým způsobem hlad po eucharistii našich bratří a sester v odlehých oblastech, kteří se mohou mše účastnit pouze jednou nebo dvakrát ročně. Nyní, více než kdy jindy, musíme najít způsoby, jak rozbít izolaci, kázat evangelium lásky a společenství, a to i na „digitálním kontinentu“ (ACG Biên Hoa 2019, 135–138). Musíme připomenout našim lidem, že Ježíš zůstává blízko nás, i když toužíme po chlebu života.

Dovalte mi připomenout, co víme hluboko v našich srdcích. Pokud chceme šířit evangelium, musíme být s lidmi, být blízko nich! Abychom rozšířili Boží slovo, musíme překročit jazykové, kulturní, nebo dokonce ideologické hranice. Naopak, pokud chceme zastavit šíření něčeho špatného, jako je koronavirus, musíme držet odstup, musíme se zdržet osobního kontaktu, protože jakýkoli bezprostřední kontakt má potenciál šířit nákazu.

Současná pandemie jasně ukazuje, že k tomu, aby se něco šířilo, je nutná osobní blízkost a kontakt. Až tato krize skončí, nezapomeňme na tuto lekci: pokud chceme, aby evangelium cirkulovalo v našem sekularizovaném světě, je nutná stejná osobní blízkost a setkání. Doufám a modlím se, aby se naše studijní centra, farnosti a další apoštolská střediska nadále stávaly „letišti“, tj. centrem, kde lidé prohlubují své znalosti a víru, aby i oni mohli pozitivně „infikovat“ každého kontaminující radostí z evangelia.

Stále se modlíme za nemocné a za ty, kteří se o ně starají. I v naší samotě je Bůh blízko nás a nikdy nejsme sami, protože všichni patříme do těla Kristova.

Váš bratr

fr. Gerard Francisco P. Timoner III, OP
magistr řádu
Řím 15. března 2020

Nová převorka v Lysolajích

Dne 13. února 2020 byla sestra M. Kateřina Foltová OP řádnou kanonickou volbou zvolena za převorku komunity mnišek kazatelského řádu v Praze-Lysolajích. Jako předsedající ordinář jsem tuto volbu potvrdil, sestra Kateřina vzápětí officium přijala. Provázejme sestru Kateřinu i celou komunitu sester mnišek v modlitbě.

fr. Lukáš Fošum OP, provinciál

Nový socius pro bratrský život a formaci a nový promotor pro mnišky

V únorovém IDI (Mezinárodním dominikánském oběžníku) byla zveřejněna informace o jmenování nového socia pro bratrský život a formaci, kterým se stal fr. Mark C. Padrez OP z provincie Nejsvětějšího Jména Ježíš v USA, a nového promotora pro mnišky, kterým se stal fr. Fernando Antonio García Fernández OP z provincie sv. Jakuba v Mexiku. Pro naši provincii je též zvlášť důležitá zpráva o úmrtí otce Innocenza Venchiho OP, který byl dlouhá léta řádovým postulátorem a úzce a plodně spolupracoval na kanonizaci svatě Zdislavy. Vzpomeňme na něj v modlitbě, ať odpočívá v pokoji.

fr. Lukáš Fošum OP, provinciál

Oslavy ve Střelicích

V lednu společně ve Střelicích oslavily 70. výročí slibů sestry Teodora, Slavomíra a Antonína a 90. narozeniny s. Josefa z kongregace.

SM. Guzmana OP

Opravdický klášter 2020

Od 1. do 5. 7. 2020 sa uskutoční ďalší ročník OPravdického kláštiera, na ktorý vrelo pozývame mladých mužov z Česka i zo Slovenska, ktorí majú záujem o rehoľný život alebo sú jednoducho zvedaví, či chcú zažiť skutočne bežný deň jedného dominikána. Novinkou bude zapojenie účastníkov do apoštolátu. Dňa 4. 7. 2020 sa uskutoční duchovná obnova pre pobirmovaných. Obe tieto akcie sa budú niesť v duchu témy: „Medzi dvoma svetmi.“ Viac info čoskoro.

Študenti Českej a Slovenskej dominikánskej provincie

Kdo můžeš pochopit, pochop...

Obláčka sestry Justiny

V životě člověka jsou dny, na které se nezapomíná. Obláčka patří mezi ně. Očekávání, trochu napětí, nervozity, nejistoty a snad i obav... ale také vděčnost, přátelství, láska, radost... – to vše tvoří mix koktejlu, jehož název by třeba mohl znít „Nový začátek“. Poměr jednotlivých přísad se u každého liší, ale ta hlavní ingredience je všem společná „a my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má a uvěřili jsme jí“. Pro mnohé – rodinu, přátele, společnost... to může být nápoj těžce stravitelný a jeho složení nepochopitelné. Chápeme. A přesto nám byl 2. února 2020, v den zasvěceného života, dopřán. A to plnými doušky. Nešetřilo se. Z životního, v dnešní době velmi pestrého menu si ho vybrala postulanka Deniska.

Této události byla přítomna jen její nejbližší rodina. Obláčkový přípitek, k radosti postulanky, pronesl fr. Jindřich OP. Sestra Rajmunda, převorka, ji pak přijala do společenství mnišek, spolu se sestrou Růženou, novicmistrovou, ji oblékla do roucha svatého Dominika a do napjatého ticha pronesla: „Při křtu jsi dostala jméno Denisa, v řádu se budeš jmenovat sestra Marie Justina.“ „Bohu díky!“

Není u nás zvyk si jméno navrhopat nebo vybírat, postulanka se ho dozví, spolu s ostatními, až při obláčke. Svatá Justina je mučednice a patronka města Uherský Brod. Životní program je tedy jasný.

Po obřadu obláčky následovala mše svatá celebrotaná provinciálem fr. Lukášem OP.

Něco končí, něco nového začíná, a to vše z lásky k Slovu Lásky. Deo gratias!

Svěřujeme sestru Marii Justinu do vašich modliteb, ať svůj životní koktejl míchá velkodušně, napojena na Božský Pramen k občerstvení a utišení žízně své, svých drahých i celého světa.

Tak na zdraví... a na život věčný!

Svatá Justino, oroduj za nás!

mnišky dominikánky

Ze Znojma do Uherského Brodu

„A když se jeho oblak zase znovu zvedne a ukáže nám nový směr, půjdou jeho snoubenky za Ním, kamkoli On půjde. Vždyť jsme Řád kazatelský, řád putující, a naše vlast není na této zemi, ale očekáváme budoucí!“

Tyto řádky napsala před mnoha lety naše nejstarší spoulusestra Marie Terezie (95 let), aniž tušila, že se 20. prosince 2019 oblak opět zvedne a zavede nás do Uherského Brodu. Ale pojďme pěkně popořádku.

Je prosinec. Vánoční atmosféra by se dala téměř krájet. Většina doufá, že hektické adventní dny už brzy vystřídá ticho Vánoc a všechno to předvánoční chystání, pečení, vaření a uklízení je odmění hřejivou radostí z blízkosti svých drahých. Všichni se těší na klid ve svých domovech... jen Josef s Marií jsou na cestě... opustili svůj domov, aby ho znovu našli tam, kde se narodí Dítě. Tu noc se rozjasní celé nebe. Tu noc zazáří veliké Světlo. Tu noc se Bůh stane člověkem. Ta noc změní všechno...

Je 20. prosinec 2019. A 12 řeholnic – dominikánských mnišek se vydává na cestu. Opustí svůj domov, aby ho znovu našly tam, kde se narodí Dítě... Protože ta noc zcela změnila i jejich životy. A ony slíbily, že Ho budou následovat, kamkoli půjde.

A tak nastala „akce stěhování“! Samotné stěhování bylo pozvolné a mělo několik etap, které jsme byly schopny uskutečnit jen díky obětavé pomoci našich dobrodinců a farníků. A pomyslnou tečkou našeho téměř třicetiletého působení ve Znojmě byla poslední mše svatá v naší kapli... A pak se oblak znovu zvedl a zavedl nás 156 km směrem na východ, vstříc Pánovu volání, do Uherského Brodu, do dominikánského kláštera, který od 13. století pa-

třil našim bratřím... A tak jsme od nich mohly převzít štafetu a pokračovat tak v dominikánské tradici v tomto městě a klášter mohl zůstat klášterem. Vzhledem k způsobu našeho života však bylo potřeba provést rozsáhlou rekonstrukci. Přestože při našem příjezdu byly rekonstrukční práce stále v plném proudu, krása nového kláštera nás zasáhla a byla důvodem veliké vděčnosti.

V knize Timothyho Radcliffa *Proč chodit do kostela – drama Eucharistie* čteme, že plody modlitby lze připodobnit k tomu, jak jemně člověka ovlivňuje, když žije v krásném pokoji. Nemá to okamžitý dechberoucí účinek, jako sklenička irské whisky, ale působí to na hlubší rovině... Pomalu nás proměňuje. Máme naději, že až budeme s naší rekonstrukcí ve finále, i naše prostory kláštera budou vyzařovat krásu, která nás bude přetvářet. Doufáme, že tato krása postupně provoní i naše drahé, naše dobrodince, naše město, rád i celý svět...

Po našem příjezdu ale nemohla být naše radost úplná, a to ne z důvodu nedokončené stavby, ale kvůli našim čtyřem sestrám (třem nejstarším sestrám a jejich ošetřovatelky), které poslední měsíc prožily u našich kongregačních sester ve Střelcích, aby nebyly vystaveny graduujícímu ruchu spojenému se stěhováním. Ve Střelcích je sestry přijaly s otevřeným srdcem. Naším kongregačním sestrám patří velký dík a naše vděčnost. Už 22. prosince jsme však byly opět všechny pohromadě, a tak jsme mohly začít psát novou kapitolu života naší komunity. Aktuální podkapitolou je přestavba presbytáře našeho kostela, který bude uzpůsoben tak, aby byl v souladu s naším mnišským povoláním. V tomto novém presbytáři snad již prožijeme letošní Velikonoce.

Děkujeme všem, kteří nám pomáhali se stěhováním; všem, kteří nás podporují duchovně i finančně. Předkládáme vás i vaše úmysly Pánu.

mnišky dominikánky

Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace

8) Duben 2020 – V dominikánské rodině

Pro lepší porozumění doporučujeme připomenout si především témata z března a května 2017 a z dubna 2018

Byli jsme dovedeni Duchem svatým k životu podle ducha a charismatu sv. Dominika a včlenění do řádu zvláštním slibem, jak nám připomíná druhý článek našich stanov. Někteří jsme možná teprve na cestě rozlišování s pomocí Ducha svatého, zdali se tento způsob života má pro nás stát trvalým. Víme tedy, (všichni alespoň pro tuto chvíli), že se naše osobní povolání má realizovat v rámci dominikánské rodiny.

Zkusme si s tímhle vědomím připomenout některé myšlenky z minulých témat. Jakou podobu má tedy naše povolání mít?

Nejprve: přišli jsme do naší duchovní rodiny provázeni Kristem, spolu s ním. Přicházíme tedy *stejnou cestou, jakou šel Kristus, totiž cestou chudoby, poslušnosti, služby a sebeobětování... AG 5*. Možná bychom si dokonce mohli troufnout říct, že jsme sem byli posláni především pro naše společenství, pro službu jemu. Být laikem svatého Dominika v žádném případě nemůže znamenat například to, že získáváme lepší servis pro svůj duchovní život než ostatní křesťané. Že třeba máme nárok na svého asistenta, který se o nás bude starat víc, než kolik by bylo v silách faráře apod. Nepřišli jsme brát.

Tak jako základní povolání být křesťanem, tak i povolání být dominikánským laikem je především úkol. Samozřejmě, pokud si opět připomeneme ústřední princip Božího života, vzájemné darování Osob, uvidíme, že naše duchovní rodina pro nás může být silným pramenem milosti. Ale jen tehdy, pokud pro nás bude místem, kde předáváme dary, které jsme dostali od Pána. Jen tehdy, když budeme chtít dávat, ne brát, dostaneme zpět v míře vrchovaté a natřesené (Lk 6, 38). Pokud se někdy přistihneme při huderání, že nám naše společenství nedává to, co bychom chtěli nebo očekávali, zkusme se nejdřív ptát, jestli našemu společenství dáváme to, co jsme pro něj od Boha dostali.

Co tedy máme dávat? Řád bratří kazatelů byl, jak připomínají jeho konstituce, založen především pro spásu duší. Naše služba tedy nakonec musí směřovat právě k tomuto poslání řádu. Máme tedy vyběhnout a kázat po náměstích? Možná...

Nezapomínejme, že naše duchovní rodina je společenstvím složeným z velikého množství osob, z nichž každá má své dary a „chodí s Bohem“ jedinečným způsobem. Proto naše účast na poslání řádu může nabýt právě tolika podob, kolik nás je. Nemůžeme tedy na tomto místě každému z nás dát návod. Je tu nekonečná rozmanitost. Naše úsilí může mít formu přímluv na všemožné úmysly spojené s činností řádu stejně jako zmíněného kázání na ulicích.

Dvě věci ale při tom musíme mít neustále na mysli. Předně, že své místo hledáme vždy v rozhovoru s Bohem a že jeho vůle je tím nejdůležitějším kritériem. (I když On nám ji bude odhalovat i tak, že nám do cesty postaví konkrétní lidi, potřeby, prosby o pomoc, události...) A potom, že naše místo nemusí být trvalé. Neměli bychom snadno vyslovovat věty jako „Na tohle já nejsem.“ Pokud se zabydlíme ve svém stávajícím úkolu a přestaneme hledat Boží vůli pro přítomný okamžik, snadno se může stát, že se se svým povoláním začneme mýjet a pro svou duchovní rodinu se staneme spíš přítěží.

Stanovy: II, 8. 9. Směrnice I, 3.

Čtení z Písma: Iz 6, 1–8

K zamyšlení:

- Co mě přivedlo do dominikánského řádu?
- Posunul jsem se od té doby, prohloubil jsem svoje motivace?
- Jak konkrétně žiji své dominikánské povolání? Je v něm prostor pro svobodu, kreativitu, spontánnost, hledání nových cest? Je takový prostor i v našem sdružení?
- Přispívám k tomu, aby naše sdružení bylo místem hledání osobního povolání?

„Apoštolský“ úkol:

Ve zbývajících měsících nebudeme navrhovat nové apoštolské úkoly. Jistě je má pro nás připraveny Hospodin. Neustávejme v plnění svých apoštolských předsevzetí a v hledání jeho vůle.

Četba: Amen 11/1998 – Možná budeme muset balit kufry

Světcí: bl. Česlav a sv. Hyacint

Doporučená literatura:

Paul Murray, *Nové víno dominikánské spirituality*, Krystal OP, 2010
Dominikánská spiritualita, Vienala, 2001

9) Květen 2020 – Spravedlnost a mír

Pro lepší porozumění doporučujeme připomenout si především témata z listopadu 2017, ledna 2018 a ledna 2019

Článek 6 stanov LSSD říká, že se dominikánští laici „snaží zvláště poukazovat na pravé milosrdenství proti veškeré úzkosti, hájí svobodu a podporují spravedlnost a mír.“ Ve stejném duchu se přidávají i naše národní směrnice: „Ať se všemi svými silami snaží přispět ke spravedlnosti a míru v celém stvoření.“ (Směrnice I.7)

Téma spravedlnosti a míru rezonuje v současné době v dominikánském laikátu po celém světě velice silně. Pro mnohá místní společenství se stává hlavním, mnohdy dokonce jediným obsahem apoštolátu. Proto ho nechceme vynechat ani z našich úvah.

Je jisté, že chceme-li sloužit Tomu, který je Spravedlností a Dárcem pokoje, nemůžeme zavírat oči před zlem ve světě. Ti, kdo nacházejí své poslání v „nápravě přirozeného řádu“, se právem odvolávají na svatého Dominika a jeho působení mezi katary v době vleklé náboženské války. Nemůžeme zapomínat ani na setrvalé úsilí o mír nebo třeba charitativní práci, které provázely celé dějiny církve. Snažit se o dobro i v časných věcech, neignorovat nedostatek, nespravedlnost nebo bolest, je samozřejmě velkým svědectvím o Boží lásce.

Naše angažmá může i v této oblasti nabývat tolika podob, kolik nás je. Od ochrany nenarozeného života, přes bránění lži ve veřejném prostoru až zkrátka kamkoli, kde je třeba „poukazovat na pravé milosrdenství proti veškeré úzkosti, hájit svobodu a podporovat spravedlnost a mír“.

Ani tady nemůžeme poskytnout konkrétní návody. I tady ale můžeme připomenout několik důležitých rozlišení.

Ať své úsilí zaměříme kterýmkoli směrem, mějme na paměti, že vybudovat Boží království na zemi nejde. Boj se zlem se vede vždy více v srdcích jednotlivých lidí než ve společenských strukturách. Snaha odstranit zlo vnější změnou nás může nebezpečně přiblížit pokušením, podobným těm, kterými ďábel sváděl na poušti Pána. Vyrobit si chléb místo postu nebo získat vládu nad světem, má společné právě tohle – že převádí boj dobra se zlem z lidského nitra jen vně nás samotných. Omezit svůj „apoštolát“ *pouze* na nápravu poměrů znamená nakonec odpovědět ďáblu na tato pokušení ano.

„Lépe je utíkat se k Hospodinu, než důvěřovat v mocné.“ (Žalm 118, 8). Zvláště pokud napřeme své síly do společenských, politických nebo třeba i ekologických témat, můžeme až příliš snadno sklouznout k tomu, že budeme příliš spoléhat na konkrétní osoby. Všichni jsme jen „nádoby hliněné“. Nekritická podpora těm, kdo slibují nápravu věcí veřejných (v jakékoli oblasti

a na kterékoli úrovni), může snadno sklouznout do přehlížení či krytí zla, a často dokonce aktivní účasti na něm.

Ten, který je Dárcem pokoje a Spravedlností, je také Pravdou. Neuděláme své prostředí ani maličko lepší, pokud nebudeme pravdiví. Pokud se nepostavíme pravdivě sami k sobě (vzpomeňme na Joba) a pokud nebudeme mít úctu k pravdě. Hospodin nás poslal do doby překotných změn, kde se zprávy šíří rychlostí, jaká je pro naše předchůdce nepředstavitelná. O to větší je naše odpovědnost vůči pravdě. Lež nebo polopravda nikdy nemůže Pravdě sloužit. Naše slova snadno mohou být dokonalým antisvědectvím. Neověřené informace, „drby“, se šířily vždy. Dnes je ale mnohem snadnější rozeslat pomluvy e-mailem nebo sdílet na sociální síti. A „zaručených“ zpráv, rezonujících s našimi představami a postoji, pocházejících však z anonymních, bezejmenných zdrojů, k nám přichází velké množství. O to větší je naše odpovědnost a o to vážnější jsou naše případné hříchy.

Mějme na paměti, že plné pravdy, spravedlnosti a pokoje dosáhneme až na konci našeho putování. Proto je nezbytné, abychom se snažili vždy setrvávat po Jeho boku, putovat s Ním. Pak budeme žít v plnosti a jako apoštolové.

Stanovy: I, 6.

Čtení z Písma: Ex 23

K zamyšlení:

- Zajímáme se o současné působení naší provincie a řádu ve světě?
- Učíme se trpělivě naslouchat, být pozorní, otevření, vnímaví a soucitní vůči bližním?
- Nehledáme místo pravdy jen potvrzení vlastních názorů?
- Nešíříme „drby“ a neověřené zprávy?

„Apoštolský“ úkol:

Úkol trvá a nepřestane.

Četba:

Amen 3/2002 – Člověk jako hospodář světa

Amen 2/2000 – Byl jsem nemocný a navštívili jste mě

Světec: sv. Pius V.

Doporučená literatura:

Jan Pavel II., *Centesimus Annus*

Benedikt XVI., *Spe Salvi*

Pouť dominikánské mládeže ke sv. Zdislavě

Cvikov – Jablonné v Podještědí 12.–14. června 2020

Motto: Ty mě následuj

PROGRAM

Pátek 12. 6. 2020, Cvikov

- od 18:00 příjezd na faru ve Cvikově
možnost společného odjezdu z Prahy (via fr. Hyacint)
možnost přijet pouze do Svoru (u Cvikova, je sem lepší spojení) a odtud si domluvit odvoz lidí či věcí na faru (via s. Guzmanu)
- večere ● večerní chvály
- společný večer ● modlitba kompletáře

Sobota 13. 6. 2020, Cvikov – Jablonné

- od 7:30 snídaně ● 8:30 ranní modlitba
- 9:00 pěší pouť ze Cvikova do Jablonného ● 17:00 mše svatá v bazilice
- 18:00 táborák ● večerní program s cestou ke studánce

Neděle 14. 6. 2020, Jablonné

- od 8:00 snídaně • 8:45 ranní modlitba
- 10:00 mše svatá v bazilice
- litanie u hrobu sv. Zdislavy, závěrečné zhodnocení
- 13:00 oběd

S sebou: Písmo, spacák, karimatku, dobré boty a 300 Kč

Více informací: Facebook *Pout' dominikánské mládeže*

guzmana@dominikanka.cz nebo hyacint@op.cz

Setkání „bílých hlav“ v Bojkovicích

Novicky dominikánek z Maďarska, Chorvatska, Velké Británie a České republiky se popořadě v počtu čtyři, tři, dva, jedna potkaly ve dnech 5. až 8. března 2020 v Bojkovicích. Celým setkáním nás provázela sv. Kateřina Sienská, o níž nám ve třech blocích přednášela s. Benedikta OP. S. Marie OP pro nás měla připravený kreativní workshop se sebereflexí a rozjímáním. Kromě společných mnohojazyčných (ale dominikánských) modliteb, adoratione, mší svatých, mnoha rozhovorů a jídla jsme měly možnost se vzájemně poznat i při večerních herních aktivitách, které si pro nás připravila s. Štěpánka OP a s. Angela Mary OP z Anglie. Sobotní odpoledne nás očekával Velehrad, kam jsme po krátkém pěším putování dorazily. Děkujeme všem dvaceti pěti zúčastněným (juniorkám, zájemkyni, doprovodu novicек, sestrám tvořícím zázemí, přednášejícím, P. Damiánovi OP a zvláště hlavní organizátorce sestře Bernadetě OP) za milé inspirující povzbuzující vzdělávací a přínosné setkání.

sestry dominikánky

Ze života Sdružení kněží a jáhnů svatého Dominika

V poslední době se stalou hezkou tradicí (také díky pohostinnosti bratří z pražského i olomouckého kláštera), že naše setkání zahajujeme již v předvečer, zpravidla mší svatou. Následný společně strávený čas modlitby, rozjímání i rekreace nabízí vzhledem k velmi různorodým životním a pastoračním podmínkám členů naší fraternity opravdu mimořádný prostor pro vzájemné obohacení a zajímavé diskuze.

Již řadu let provázejí naše společná rozjímání texty kardinála Journeta (*Promluvy o modlitbě, Promluvy o vykoupení* a nyní aktuálně *Promluvy o lásce*). Jsou to vzácné chvíle společenství a duchovního sdílení, kdy můžeme často zakusit, jak Pán otevírá každému určitý rozměr nevyčerpatelného bohatství svého Slova, a že každý z nás potřebujeme čerpat také něco z charizmat našich bratří, abychom pak v kázání sdělovali Boží slovo plněji.

Jsem velmi rád, že právě v takovéto přívětivé atmosféře jsme v loňském roce zahájili práci na přípravě místního direktoria (Direktorium Kněžských sdružení sv. Dominika s Čechách a na Moravě), které má sloužit jako doplnění směrnic uvedených v univerzálních Stanovách Kněžských sdružení sv. Dominika a objasnit jejich použití v místních podmínkách České dominikánské provincie.

Komise pověřená přípravou direktoria vycházela při své práci z textu směrnice pro filipínskou provincii. Základní struktura dokumentu byla převzata, byl ale doplněn článek věnovaný trvalým jáhnům a některá, dle nás podstatná témata byla bohatěji rozvinuta. Jedná se především o téma specifického „charizmatu diecézních dominikánů“, které ve filipínské předloze není dostatečně pojednáno. V této souvislosti je v návrhu zmíněna např. „pastýřská láska k místní církvi“, vzájemné obohacování světa řeholního a diecézního ve službě budování Božího království, jak o tom hovořil také magistr Bruno na mezinárodním setkání diecézních dominikánů v Římě v únoru 2016 (srov. článek o. Tomáše Klíče v *OPusculu* 6/2016): „Řádový důraz na ducha chudoby jim pomáhá, aby se uprostřed mnoha ušlechtilých činností nenechali odvádět od kazatelského poslání, ... na druhou stranu typicky diecézní důraz na duchovní otcovství pomáhá členům sdružení, aby při výkladu Božího slova neutíkali do příliš abstraktních úvah... Identitu diecézních dominikánů lze vyjádřit parafrází tradičního dominikánského principu *Contemplata aliis tradere* do podoby *Contemplata fillis tradere*.“

K článku o životě Kněžských sdružení byl přidán odstavec „Účast na milosti a poslání řádu“, který představuje celou řadu velmi konkrétních možností vzájemné výměny dober mezi řádem a členy sdružení, a dále odstavec „Vlast pozemská a nebeská“; ten připomíná, že dominikánská spiritualita má v sobě potenciál být účinnou prevencí „proti tendencím k polarizaci a rozdělení uvnitř církve podle falešné osy tradicionalistů versus zbytek světa.“

Článek věnovaný trvalým jáhnům představuje některé aspekty jejich života a služby jako velmi „kompatibilní“ s dominikánskými ideály (duch služby, tak drahý sv. otci Dominkovi). Protože jáhnové v mnoha případech vykonávají také své civilní povolání, a jsou tedy odborníky v některém

z neteologických oborů, je jim kromě svatého otce Dominika dáván za vzor také náš svatý bratr Albert Veliký, pro něhož byl celý svět teologií. Tedy také profesní život jáhnů provází touha po poznání Boha a tato typicky dominikánská radost nalézat pravdu má vydávat plody v kázání. Díky životu v rodině a začlenění se do společenských funkcí mohou naplňovat přání svatého Dominika, který chtěl vést dialog s nejrůznějšími lidmi.

Komise navržené texty připravovaného direktoria nejprve předběžně projednává s provinčním promotorem fr. Hyacintem OP, a pak předkládá jednotlivé články k všeobecné rozpravě a hlasování ve sdružení. O každém jednotlivém bodě proběhla věcná diskuze vedoucí ještě před hlasováním k upřesnění návrhů a jejich doplnění o nové postřehy. Některé pasáže znění budoucí směrnice se tak opravdu výrazně liší od inspiračního zdroje z Filipín.

Komise se při své práci mohla těšit pohostinnosti otce Tomáše na faře v Rokytnici u Přerova, diskuze a hlasování probíhaly většinou během našich pravidelných setkání v Praze a v Olomouci. Zatím poslední rozprava nad návrhem direktoria byla tak trochu mimořádná: Navazovala přímo na exercicie, které jsme od pátku 24. do čtvrtku 30. ledna 2020 společně pro-

živali v trapistickém opatství „Nový Dvůr“. V té atmosféře ztišení a modlitby byl poslední den věnován pracovním úkolům. Po zapracování připomínek vzešlých z této diskuze bude text v sobotu 25. dubna v Olomouci předložen členům sdružení k oficiální rozpravě a dalšímu hlasování spolu s nově připraveným článkem II (Život Kněžských sdružení).

Konečné znění direktoria by mělo být schvalováno na našem jarním setkání v Praze (červen 2020) a následně postoupeno provinciálovi ke schválení na provinční radě.

*David Albert Seifert
Redakčně upraveno, kráceno*

Ze života místních laických sdružení

MS České Budějovice a MS Všeruby

Ve dnech 7.–9. února 2020 proběhla na mariánském poutním místě v jihočeském Lomci tradiční společná rekolekce sdružení z Českých Budějovic a Všerub. Rovněž nás těšila přítomnost několika hostů z Prahy a z Moravy. Ve zdejším klášteře jsme prožili rekolekční dny v laskavé péči sester františkánek a našeho duchovního otce Vojtěcha Soudského OP. Tématem byl způsob přijímání Božího Slova při četbě a rozjímání Písma svatého a jeho aplikace do každodenního života.

S našimi bratry a sestrami jsme trávili společný čas při přednáškách otce Vojtěcha, v modlitbách, v tichém rozjímání, slavení mše svaté, v „pokecech“, a také v hodech, které nám s láskou chystaly sestry františkánky.

Lomec je mariánské poutní místo nedaleko Českých Budějovic s krásným barokním kostelem. Ten je zvláštní svým kruhovým půdorysem s oltářem uprostřed liturgického prostoru – originální řešení problému „čelem k lidu, nebo čelem ke svatostánku“ – každý si vybere, co mu libo. Jako správné poutní mariánské místo je na kopci pokrytém půvabnými lesy, ve kterých byly kouzelné procházky.

Byly to velice radostné dny osvěžení „celého člověka“, jak už to na rekolekcích chodí. Myslím, že mohu mluvit za všechny, že jsme odjížděli s obnoveným nasazením pro práci na hlubším porozumění Božímu slovu.

S vděčností a s díky sestrám na Lomci a otci Vojtěchovi za sdružení z Českých Budějovic a Všerub

Vladimíra Růžena Falkenauerová

Z nabídky nakladatelství Krystal OP

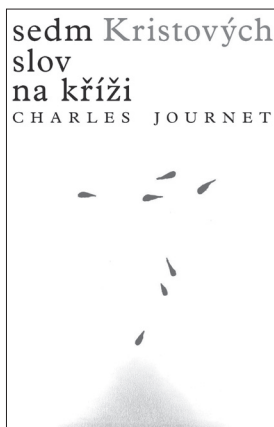

Bernard z Clairvaux: Kázání pro dobu postní a velikonoční

Sbírka kázání svatého Bernarda pro okruh doby postní a velikonoční navazuje na předchozí výbor adventních a vánočních kázání (Krystal OP, 2016). Bernard uvádí své posluchače do tajemství tohoto liturgického období, aby je mohli s užitkem slavit, čerpat nabízené milosti a ještě více se přimknout ke Kristu, jenž nás přišel vysvobodit z hříchu a povznést k důstojnosti a svobodě Božích dětí. Soubor přináší kázání pro neděli Devítník, pro dobu postní, na Květnou neděli, na středu Svatého týdne, na Zelený čtvrtek a Zmrtvýchvstání Páně, na velikonoční oktáv, Prosebné dny, Nanebevstoupení Páně a na Seslání Ducha svatého.

váz., 272 s., 330 Kč

přeložila Markéta Koronthálová

Charles Journet: Sedm Kristových slov na kříži

Kristova slova na kříži nás uvádějí do dramatu Boha, jenž na sebe vzal tíhu veškerého zla našeho světa. Propůjčují hlas Kristově poslední bolesti, dávají vytušit něco z utrpení jeho duše. Každé z těchto slov odhaluje určitý aspekt tohoto jedinečného tajemství, přesahujícího všechna slova a schopného prozářit všechny agónie lidí a národů. Boží Syn umírá za člověka. Jeho poslední slova nám pootevírají dveře k tomuto tajemství. To, co je hrůzným dramatem, se díky nim stává poučením. Prostřednictvím úvah kardinála Journeta můžeme do tohoto tajemství vstoupit, uctít je pomocí špetky tichého rozjímání a dodat tak své vlastní duši rozměr hloubky.

brož., 164 s., 205 Kč

přeložila Tereza Hodinová

**Radek Tichý, Petr Soukal:
Křest, biřmování, eucharistie
Rozpravy o liturgii I**

Publikace vychází z přednášek pronesených v rámci druhého ročníku Letní školy liturgiky v želivském klášteře v roce 2019, jež byla věnována iniciačním svátostem. Je tvořena dvěma částmi. První z nich představuje předběžná témata: všeobecné uvedení do teologie svátostí a souhrnné dějiny křesťanské iniciace. Druhá část je systematickým výkladem jednotlivých etap křesťanské iniciace od prekatechumenátu až po mystagogii.

Kniha je určena nejen absolventům Letní a Zimní školy liturgiky či studentům teologických oborů, ale také těm, kdo se chystají na přijetí iniciačních svátostí nebo na jejich slavení připravují druhé. V neposlední řadě může posloužit všem, kdo byli pokřtěni, biřmováni a přijímají eucharistii a chtějí prohloubit své porozumění těmto tajemstvím Krista a církve a plněji z nich žít.

brož., 296 s., 330 Kč

Salve 3/2019 – Zneužívání

Nové číslo revue *Salve* přináší teologický pohled na bolestnou záležitost zneužívání v církvi, který může nabídnout nový způsob přemýšlení, a v důsledku toho snad i vyrovnání se s daným problémem. Neuvazuje jen v kategoriích viny a trestu, obětí a agresorů, příčin a následků, ale vnáší do debaty další témata – nejen otázku hlubších důvodů, které stojí u kořene jednání pachatele, ale také otázku další křesťanské práce s viníkem, možností odpuštění, sebereflexe celého společenství včetně například rituálního zpracování traumatu apod.

Číslo je koncipováno tak, aby průběžně docházelo ke změnám perspektivy – od sond do jednotlivých případů a duší viníků a obětí k širším pohledům na celek církve a její tradice.

brož., 184 s., 100 Kč
<https://krystal.op.cz>

Co by vás ještě mohlo zajímat:

- cyklus olomouckých dominikánů „Boží Slovo však spoutáno není...!“ pro čas nouze <https://www.youtube.com/channel/UCFhR5Lpg6ukDbTQhOP7f1aQ>
- cyklus pražských dominikánů „O čem bys kázal?“ <https://praha.op.cz/komentare-k-liturgickym-ctenim/>
- informace o programech platformy Dominikánská 8 <http://www.dominikanska8.cz/>
- novinky našeho knihkupectví Oliva | <http://www.oliva.op.cz/>
- záznamy z knižních salónů nakladatelství Krystal OP <https://krystal.op.cz/poslechnete-si/>
- Filosofie (asi) za minutu, projekt Katedry filosofie a religionistiky Teologické fakulty v Českých Budějovicích představující nejzákladnější informace o filosofii, na kterém se podílí také náš terciář Tomáš Machula | <https://www.fizami.cz/>

OPusculum

Časopis české dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko České dominikánské provincie

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)

S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)

SM. Guzmanova Valentová OP (guzmana@dominikanka.cz)

Lenka Bernadetta Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)

Jiří Reginald Machačík (machacik@volny.cz)

Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Fotografie na obálce:

1. s. | Setkání novicetek dominikánek. Foto: Sestry dominikánky

Bankovní spojení pro dary: č. účtu: 268154211/0300 v.s.: 290

Uzávěrka příštího čísla: 15. 5. 2020

<http://opusculum.op.cz>

Ty mě následuj

Společensví, putování, katecheze, osobní a společná modlitba
Písmo, spacák, karimatka, dobré boty
a 300 Kč

12. - 14. 6. 2020

**Pout' dominikánské mládeže ke
sv. Zdislavě**

Z obsahu

List magistra řádu k aktuální situaci koronavirové pandemie

Ze života dominikánských mnišek

Pouť dominikánské mládeže ke svaté Zdislavě

Setkání dominikánek v Bojkovicích

Ze života Sdružení kněží a jáhnů svatého Dominika

<http://opusculum.op.cz>

Adresa redakce:
OPusculum
Klášter dominikánů Olomouc
Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2
e-mail: opusculum@op.cz

Výtisk zdarma. Distribuce za cenu poštovního a balného. Objednávky na adrese redakce.